

Nr 174.

Godkänd av första kammaren den 27 april 1920.

Godkänd av andra kammaren den 27 april 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen angående vissa framställningar rörande pensioner och understöd.

(Bankoutskottets utlåtanden nr 28 och 38.)

Till Konungen.

1:o) I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, »att riksdagen måtte bevilja änkan *Karolina Eriksson* ett årligt understöd av 300 kronor att utgå från och med år 1918».

Riksdagen har, i anledning av förevarande motion, medgivit, att förre lantbrevbäraren *Nils Johan Erikssons* i Gaperud, Nyeds socken, änka *Karolina Eriksson*, må från och med år 1918, så länge hon förbliver i sitt nuvarande änkestånd, av postverkets medel uppbära ett årligt understöd av trehundra kronor.

2:o) I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, »att riksdagen måtte besluta att poststationsföreståndaren *Carl Johan Sjöström* i Västerhiske skall från avskedstagandet åtnjuta ett årligt understöd av 500 kronor under sin återstående livstid, att utgå av postverkets medel».

Såsom i motionen erinrats, är *Sjöström* enligt gällande bestämmelser icke berättigad att erhålla högre pension än två tredjedelar av det till honom utgående arvodet eller alltså 320 kronor. Med hänsyn till hans höga ålder och långa tjänstetid ävensom till de betryckta omständigheter, varunder han lever, har riksdagen dock ansett sig böra bevilja ett belopp av 500 kronor.

Riksdagen har alltså, med bifall till förevarande motion, medgivit, att poststationsföreståndaren *Carl Johan Sjöström* i Västerhiske må från och med månaden näst efter den, under vilken han erhåller avsked från sin anställning i postverkets tjänst, av postverkets medel åtnjuta en årlig pension av femhundra kronor.

3:o) Eders Kungl. Maj:t har i en till riksdagen den 6 februari 1920 avlåten proposition, nr 57, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att dispositionsbiträdet vid postkontoret i Bollnäs *Nathalia Lovisa Forssell* må från och med månaden näst efter den, under vilken hon er-

håller entledigande från sin anställning i postverket, dock tidigast från och med den 1 september 1920, äga att under sin återstående livstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd av 1,000 kronor.

Riksdagen har på de i statsrådsprotokollet anförda skäl bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

4:o) I en till riksdagen den 31 december 1919 dagtecknad proposition, nr 21, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att förra städerskan vid telegrafverkets linjedistriktsbyrå i Stockholm *Hilma Regina Andersson*, född Gustafsdotter, må från och med den 1 januari 1920 av telegrafverkets medel under sin återstående livstid uppbära årligt understöd till ett belopp av 400 kronor att utbetalas i den ordning, som gäller för fyllnadspensioner från telegrafverket.

Med hänsyn till av riksdagen tidigare fattade beslut i ett flertal liknande fall har riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

5:o) I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, »att riksdagen måtte tillerkänna änkan *Amalia Alfrida Larsson*, född Svensson, ett årligt understöd av 600 kronor att från och med år 1921 utgå av trafikmedel».

Jämlikt stadgandet i § 6 mom. 1 av reglementet för statens järnvägars änke- och pupillkassa är *Amalia Alfrida Larsson*, vilken är änka efter förre bokhållaren vid statens järnvägar *Lars August Larsson*, icke berättigad att erhålla pension, enär mannen vid äktenskapets ingående var över femtio år gammal. Det har dock synts riksdagen, som om den avlidnes långvariga anställning i statens tjänst kunde motivera något understöd av allmänna medel åt hans änka. Enligt vad riksdagen inhämtat, skulle änkan Larsson, därest mannen vid sin död varit delägare i berörda änke- och pupillkassa, hava erhållit en årlig pension av 690 kronor, vartill enligt kungl. kungörelsen den 24 november 1919 skulle kommit en tillfällig pensionsförbättring med 189 kronor. Då emellertid, på sätt utredningen givit vid handen, Larsson år 1901 upphörde att vara delägare i kassan, har understödsbeloppet ansetts böra sättas något lägre; och har riksdagen ansett det i motionen föreslagna beloppet 600 kronor vara skäligt.

Riksdagen har alltså med bifall till förevarande motion medgivit, att änkan *Amalia Alfrida Larsson*, född Svensson, må från och med år 1921, så länge hon förbliver i sitt nuvarande änkestånd, åtnjuta ett årligt understöd av sexhundra kronor att utgå av trafikmedel.

6:o) I en inom riksdagen väckt motion har hemställts, »att f. d. bromsaren vid statens järnvägar *Arvid Hansson*, boende i Malmö, från och med ingången av 1920 må under sin återstående livstid uppbära ett årligt understöd av åttahundra (800) kronor att utgå ur trafikmedel».

Av tillgängliga handlingar har framgått, att Hansson under tjänstgöring vid Örtofta järnvägsstation den 15 juni 1892 utan eget förvållande råkat ut för olyckan att få en maskinlåda över sig, varvid han åsamkats, förutom en del skador å bröstet, brott å högra armbågsleden, till följd varav underarmen kommit att stå i halv böjställning utan förmåga att kunna fullständigt böjas samt styrkan i armen väsentligen nedsatts.

Genom beslut, upprepade under ett flertal år och senast 1913, tillerkändes Hansson av Eders Kungl. Maj:t en gratifikation å 150 kronor att utgå av trafikmedel. Ehuru Hansson med hänsyn till tiden för berörda skadas inträffande icke var lagligen berättigad till skadestånd, men skadan i allt fall medfört väsentlig inskränkning i hans arbetsförmåga och han vidare vore i stort behov av understöd, ansåg järnvägsstyrelsen, i anledning av framställning om förhöjd gratifikation, det vara med billighet överensstämmande, att Hansson ånyo tillerkändes understöd av statsmedel och att detta understöd höjdes med 75 kronor. På grund härav tillerkände Eders Kungl. Maj:t genom beslut år 1914 Hansson en gratifikation å 225 kronor att fortfarande utgå av trafikmedel. Denna gratifikation har sedermera förnyats för vart och ett av åren 1915—1917. För vardera av åren 1918 och 1919 har den utgått med ett till 375 kronor förhöjt belopp.

Med hänsyn till vad i ärendet förekommit, har riksdagen ansett billigt, att Hansson, som nu uppnått en ålder av 76 år och lär vara i stort behov av understöd, för framtiden beredes något understöd av allmänna medel och har detsamma bestämts till 350 kronor. Understödet har anvisats att utgå av trafikmedel från och med den 1 januari 1920.

Riksdagen har alltså, i anledning av förevarande motion, medgivit, att till förre bromsaren vid statens järnvägar Arvid Hansson i Malmö må från och med den 1 januari 1920 under hans återstående livstid av trafikmedel utgå ett årligt understöd av trehundrafemtio kronor.

7:o) Eders Kungl. Maj:t har i en till riksdagen den 16 januari 1920 avlåten proposition, nr 52, föreslagit riksdagen medgiva, att av statens vattenfallsverks medel må från och med den 1 oktober 1918 utgå årliga understöd till hjälpmontören vid Trollhätte kraftverk *Anders Johan Karlssons* änka *Hanna Karolina Karlsson*, född Bengtsson, med 300 kronor, så länge hon förbliver i nuvarande änkestånd, samt till makarnas minderåriga dotter med 75 kronor till och med det kalenderår, varunder hon fyller 18 år.

På de i statsrådsprotokollet angivna grunder har riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

8:o) I en till riksdagen avlåten, den 5 december 1919 dagtecknad proposition, nr 8, har Eders Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva,

a) att förre extra skogsbevakaren inom Torneå revir *Gustaf Öhman*

må från och med den 1 januari 1920 under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av trehundra kronor att utgå från statens domäners fond;

b) att förre extra skogsbevakaren i Jokkmokks revir *Johan Petter Nilsson* må från och med den 1 januari 1920 under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av trehundra kronor, att utgå från statens domäners fond; samt

c) att en var av förre extra kronojägaren *Nils Persson* och förre extra bevakaren *Pehr Olsson* må från och med den 1 januari 1919 under sin återstående livstid uppbära från statens domäners fond en årlig pension av trehundra kronor, dock att dessa pensioner må nedsättas, för Persson till femtio kronor, så länge han intill den 14 mars 1920 arrenderar sitt nuvarande torp, och för Olsson till tvåhundrafemton kronor, så länge han intill den 14 mars 1925 arrenderar Timanstorpet.

Riksdagen har icke funnit annat att erinra mot Eders Kungl. Maj:ts framställning, än att, med hänsyn till här föreliggande ömmande omständigheter, beloppen, såsom tidigare i liknande fall bestämts, skäligen ansetts böra höjas till 400 kronor. Vid sådant förhållande böra de till Persson och Olsson utgående årliga pensionerna, så länge de arrendera sina nuvarande torp, nedsättas, för Persson till 150 kronor och för Olsson till 315 kronor.

Riksdagen har alltså medgivit,

a) att förre extra skogsbevakaren inom Torneå revir *Gustaf Öhman* må från och med den 1 januari 1920 under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av fyrahundra kronor att utgå från statens domäners fond;

b) att förre extra skogsbevakaren i Jokkmokks revir *Johan Petter Nilsson* må från och med den 1 januari 1920 under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av fyrahundra kronor, att utgå från statens domäners fond; samt

c) att en var av förre extra kronojägaren *Nils Persson* och förre extra bevakaren *Pehr Olsson* må från och med den 1 januari 1919 under sin återstående livstid uppbära från statens domäners fond en årlig pension av fyrahundra kronor, dock att dessa pensioner må nedsättas, för Persson till etthundrafemtio kronor, så länge han intill den 14 mars 1920 arrenderat sitt nuvarande torp, och för Olsson till trehundrafemton kronor, så länge han intill den 14 mars 1925 arrenderar Timanstorpet.

Stockholm den 27 april 1920.

Med undersätlig vördnad.
